

Bakgrunnsmateriale til *Rock'n Roll Wolf*

En musikal av Tyra Tønnessen og Ragnar Olsen

Basert på filmmusikalen *Mama* av Elisabeta Bostan, Temistocle Popa og Gerard Bourgeois

Trøndelag Teater, Hovedscenen

Premiere 25. mars 2011

Om *Rock'n Roll Wolf*

Rock'n Roll Wolf er en eventyrmusikal for hele familien som handler om ei geit med tre små, søte killinger som blir satt på en vanskelig prøve: hva er sterkest i livet hennes – kjærligheten og ansvaret for de tre killingene, eller lengselen etter å oppleve fart og moro sammen med en kjekk og spennende ulv?

Rock'n Roll Wolf er basert på den russiske filmen *Mama* fra 1976, men er likevel en slags urpremiere. Tyra Tønnessen og Ragnar Olsen har skrevet et nytt teatermanuskript inspirert av filmen. Med dette nye manuskriptet har vi ikke bare plukket opp hovedlinjene fra filmen, vi har også utviklet historien på en slik måte at vi tror forestillingen kan si noe om tiden vi lever i. Konfliktene burde i alle fall være kjent for mange; barna har problemer med å finne tonen med mammas nye kjæreste, og mamma er dratt mellom ønsket om å beskytte barna sine og ønsket om å være sammen med den nye kjæresten sin.

Om musikaltradisjonen og dens funksjon på teatret

Trøndelag Teater er et teater med en lang musikaltradisjon. Derfor er det ikke rart at vi som jobber med å finne ut hva Trøndelag Teater burde sette opp, alltid er på jakt etter gode ideer til nye musikalener.

Selv om musikalgenren er svært krevende stiller man, pussig nok, ofte lavere krav til innholdet i musikalener, enn man gjør til andre produksjoner. Det er kanskje fordi en av musikalens viktigste oppgaver er å tiltrekke seg store mengder tilskuere. For å få til dette må musikalen ha fengende musikk og spektakulære koreografier, noe de fleste musikalmanus også legger an til. Men det er langt mellom de musikalene som i tillegg har en form og et innhold som gjør dem kunstnerisk interessante å jobbe med. I norsk teater er konsekvensen av dette er at et lite knippe kjente og gode musikalener blir satt opp om og om igjen, med små

variasjoner. Dette er selvfølgelig trygt og hyggelig både for teatrene og publikum, men det er ikke akkurat en tradisjon det slår gnister av.

Ideen til å lage en rockemusikal av filmen *Mama* sprang ut fra et ønske om å utfordre musikaltradisjonen med et nytt og spennende materiale der scenekunstnerne kan utfolde seg, samtidig som man lager en forestilling som kan tilfredsstille musikalpublikummets forventninger til sang, emosjon og visualitet.

Folkeeventyret om ulven og geitekillingene

Filmene *Mama* er basert på et rumensk folkeeventyr som handler om en ulv og en geit som, merkelig nok, er bundet sammen med et slags slektskap; ulven er geitas gudfar. Like fullt er han besatt av tanken på å spise killingene til geita. Her er en norsk oversettelse av den rumenske versjonen av eventyret, nedtegnet av den rumenske forfatteren Ion Creanga i 1875:

Geita med de tre killingene

Det var en gang ei geit som hadde tre killinger. Den største killingen og den mellomste killingen var fryktelig rampete; den minste derimot var flittig og snill. Som man sier: «Det er fem fingre på en hånd og ikke en av dem ligner en annen».

En dag roper geita killingene inn og sier:

- *Mors kjæreste små barn! Jeg skal i skogen for å finne noe vi kan spise. Dere må låse døren etter meg, være lydige mot hverandre og ikke finne på å lukke opp døren før dere hører stemmen min. Når jeg kommer skal jeg gi meg til kjenne på denne måten:*

Tre killinger med små kuler i panna

Lukk døren opp for mamma!

For hun har med til dere:

Blader i munnen,

Melk i brystet,

På ryggen

En klump salt

Under hælen

Har hun mais

I armhulene

Blomster

- *Har dere hørt hva jeg har sagt?*
- *Ja, kjære mamma, sa killingene.*
- *Kan jeg stole på dere?*
- *Du må ikke bekymre deg, lille mamma, utbrøt de største raskt. Vi er blitt gutter, og har vi sagt noe, så blir det slik.*
- *Er det slik, så kom og la mamma kysse dere! Må Gud beskytte dere mot alt vondt og sørge for at dere har det fint!*

- *Gå med friskt mot, lille mamma, sa den minste med tårer i øynene, og må Gud hjelpe deg til å vende trygt tilbake med mat til oss.*

Deretter gikk geita og gjorde det hun måtte. Killingene stengte døren etter henne og skjøv for slåa. Men, som det gamle ordtaket sier: «Veggene har ører og vinduene øyne». En fiendtlig ulv – og gjett hvilken – nemlig geitas gudfar, sto og lyttet på baksiden av huset mens geita snakket med killingene. Han hadde lenge lusket rundt og ventet på en mulighet til å spise dem. «Godt», tenkte han med seg selv, «nå er det min tur... Dersom uforstanden kunne få dem til å åpne døren, så hurra for meg! Jeg skulle ha knertet dem og flådd dem». Og som han hadde tenkt det, nærmet han seg døren og ga seg til å si:

*Tre killinger med små kuler i panna
Lukk døren opp for mamma!
For hun har med til dere:
Blader i munnen,
Melk i brystet,
På ryggen
En klump salt
Under hælen
Har hun mais
I armhulene
Blomster*

- *Kom igjen! Åpne fort nå, mammas små kjære, fort!*
- *Hør der gutter, ropte den største, hopp i vei og åpne døren, for det er mamma som kommer med mat!*
- *Stakkars lille meg, sa den minste. Nå må dere ikke gjøre den tabben og åpne, for da er det stakkars oss! Det der er ikke mamma. Jeg kjenner henne på stemmen; hennes er ikke så tykk og hes, den er tynnere og vakrere!*

Da ulven hørte dette, bega han seg til en smed og fikk ham til å kvesse tungen og tennene, så han skulle få en tynnere stemme. Deretter vendte han tilbake og begynte igjen:

*Tre killinger med små kuler i panna
Lukk døren opp for mamma...!*

- *Nå skal dere se, sa den største igjen, om jeg lytter til dere? «Det er ikke mamma, det er ikke mamma!» Hvem skal det da være, om det ikke er henne? Jeg har da også ører! Jeg går og lukker opp.*
- *Kjære storebror! Kjære storebror, sa den minste igjen. Hør litt på meg også! Kanskje seinere kommer det en og sier:*

*Lukk opp døren
For her kommer tante! Og da skal dere liksom absolutt åpne opp? Og da har dere liksom glemt at tante er død for lengst og er blitt gryterett og frikassé, stakkar?*

- *Ja, nettopp! Har jeg ikke rett, sa den største. Tenk at fra da av har det vært ondskap i verden, fra den gang halen ble hode... Hvis du vil ha det på den måten, så får du bare la mamma bli stående utenfor. Men jeg, jeg går og lukker opp.*

Da smatt den minste raskt inn i skorsteinen, spente fra med bakbeina mot peishyllen og med nesen full av sot var den taus som en fisk, mens han skalv som et aspeløv. Frykten er himmelsendt, stakkar! Den mellomste gjorde det samme, vips var den under et trau; den krøllet seg sammen som best den kunne, var stille som marken mens kroppen ristet av frykt: Å flykte er feigt, men helsefremmende!

Den største derimot bega seg til døren. Åpne, eller ikke åpne? Til slutt trakk den fra slåen... Og så, vips! Hva så han? Og vil han noen gang kunne se noe som helst igjen...? For ulvens øyne gnistret og strupen freste, så skrubbsulten var den. Og - én, to, tre, vips! - i sluket med killingen. Den glefset av hodet på stedet og spiste resten så raskt og med så stor appetitt at det syntes som han ikke tok i bruk en eneste jeksel. Deretter slikket den seg pent rundt snuten og begynte å virre utålmodig rundt i huset, mens den sa:

- *Hm. Jeg vet ikke om jeg surrer nå, men hørte jeg ikke flere stemmer? Men i Herrens navn?! Det er som om de er oppslukt av jorden... Hvor kan de være?*

Ulven var snart her, snart der. Men i fredens navn! Killingene er ikke å finne noe sted!

- *I all verden...! Det var da forunderlig...! Men jeg har ikke noe halm å ligge på hjemme... Jeg tror jeg hviler den gamle kroppen min litt her en stund!*

Deretter strakk han ryggen så den knaket, og la se oppå trauet, og da den hadde gjort det, vet jeg ikke helt hva som skjedde, for enten sprakk trauet, eller så var det gudfaren som nøs... Da kom det noe fra killingen under trauet... Men skulle han ikke tie? Dannelsen plaget ham og gnagde i ham, stakkar!

- *Prosit, gudfar!*
- *Ah! ... Jaha, ja! For en spøkefugl du er! Så det er her du har gjemt deg? Kom hit til din gode fadder, så han får kysse deg!*

Så lettet han litt på trauet, grep killingen etter ørene og slukte ham også så skinnfillene føyk!... Som det sies: «Alle må stå til regnskap til slutt».

Deretter fortsatte han å virre litt rundt i huset, for kanskje å finne noe mer. Men han fant ingenting, for den fornuftige killingen var stille som en østers i skorsteinen, som en fisk i suppegryta over grua. Når ulven hadde lett og skjønnte at han ikke ville finne noe mer, fikk han en idé: Han plasserte de to hodene med flekkende tenner i vinduene, så det så ut som de lo; deretter smurte han inn veggene med blod, for å ergre geita enda mer. Så gikk han ut og fant veien. Idet fienden hadde forlatt huset, steg den lille killingen raskt ut av skorsteinen og låste døren godt. Deretter ga den seg til å slå seg i pannen og gråte bitre tårer for sine kjære brødre.

- *Mine kjæreste brødre! Hvis storebror bare ikke hadde gitt etter, ville ikke ulven ha spist dem! Og stakkars mamma vet ikke en gang om denne store ulykken som har rammet henne.*

Han klaget og sørget helt til han segnet om! Men hva kunne han gjøre for dem? Det var ikke hans skyld. De ble tatt ved nesen, slik de ba om.

Mens han holdt på å beklage seg slik, var geita på vei hjemover så fort hun kunne, fullastet med mat så hun pustet tungt. Da hun nærmet seg, så hun de to hodene med tennene som i et smil i vinduet.

- *Kjære mammas små! Som de venter med glede på meg og smiler meg i møte når de ser meg!*

Kjære guttene til mamma,

Vakre med små kulene i panna!

Geitas glede var ikke dum. Men når hun kom nærmere, hva skulle hun få se? Et kaldt gufs som av is gikk gjennom årene hennes, beina knakk sammen, en skjelving før gjennom kroppen og øynene snørte seg sammen. Her var det noe galt! Hun fortsatte likevel helt fram til døren og håpet hun hadde tatt feil... Da hun nådde døren, begynte hun:

*Tre killinger med små kuler i panna
Lukk døren opp for mamma!
For hun har med til dere:
Blader i munnen,
Melk i brystet,
På ryggen
En klump salt
Under hælen
Har hun mais
I armhulene
Blomster*

Da hoppet den minste killingen – som nå både var eldst og yngst – raskt fram og åpnet døren. Så kastet den seg i armene til moren og med tårer av blod begynte han å fortelle:

- *Lille mamma, lille mamma, se hva som er skjedd med oss! En stor ulykke og sorg har rammet oss!*

Mens hun stirret storøyd rundt i huset, ble geita fylt av gru og satt målløs! Men så mannen hun seg opp, gjenfant sans og samling, mens hun sa:

*Tre killinger med små kuler i panna
Lukk døren opp for mamma...*

- *Og så...?*
- *Og så sprang den eldste broren min, dum og uskikkelig som du kjenner ham, rett til døren og lukket opp.*
- *Og så da...?*
- *Så kastet jeg meg fort inn i skorsteinen, og min mellomste bror inn under trauet, men den største, som jeg sa, begir seg ubekymret til døren og trekker fra slåen...!*
- *Og så da...?*
- *Så skjedde det uhyrlige! Gudfaren vår og din venn, fadder ulv, kom til syne på dørstokken!*
- *Hvem? Min fadder? Han som har sverget på sin egen pels at han aldri noen sinne skal skremme barna mine?*
- *Nettopp, mamma! Som du ser har han fylt dem med skrekk!*
- *Bare vent, jeg skal lære ham, jeg! Når han vet at jeg er en stakkars enkefrue og med huset fullt av barn, og så skal han gjøre narr av huset mitt? Og av dere lager han fenalår? Slikt gjør man ikke ustraffet! Den usle dumskallen! Det har hendt han har*

snerret mot meg og truet med tennene... Men jeg er faktisk ikke av det slaget som han tror: Så lenge jeg har levd, har jeg ikke vært den som stikker av over gjerdet. Å, ti stille, du fadderer min, for jeg skal pryde deg! Er det meg du ypper med? Så vit at jeg skal gjøre det hett for deg!

- *Uff, mamma, uff! Da er det bedre om du tier og overlater ham til Guds vilje! Du vet det finnes et ordtak: «Hvis du ikke oppsøker Djevelen, slipper du å korse deg for å slippe unna ham senere».*
- *Å nei du, kjære barnet mitt! «Veien til lykken er brulagt med prøvelser», og så skal du huske på, mitt barn, det jeg sier, at hvis han våger seg hit med snuten sin igjen, så bare vent! Bare du ikke letter hjertet ditt for noen, så han får nyss om det.*

Og siden da lette hun etter en anledning til å gjøre gudfaren sin et pek. Hun funderte på hva hun skulle gjøre, hvordan hun skulle få tatt ham.

«Aha! Nå har jeg funnet en løsning», sa hun til seg selv. «Jeg vet noe som vil få ham til å gnage av seg labbene!»

I nærheten av huset hennes var det en dyp grop; ned i den ønsket geita ham.

- *Du skal i fangehullet, fadder ulv, du slipper ikke unna! Nå begynner det: Kom igjen, lille fadderbarn, for ulven har gitt deg en jobb å gjøre!»*

Og mens hun sa dette, festet hun forkleidet i beltet, hun brettet opp ermene, pustet liv i glørne og begynte å lage mat. Hun laget kålrulletter og fiskepanner, terter, ostekaker med rømme og med egg og all verdens andre retter. Deretter fylte hun gropa med glødende kull og rå ved slik at det bare skulle ulme. Så plasserte hun et løst flettverk av kvister og dekket det med blader: Over bladene la hun litt jord og over jorden bredte hun utover en stråmatte. Etterpå laget hun en liten stol av voks til ulven. Hun plasserte all maten over grua for steking og bega seg ut i skogen for å finne gudfaren og invitere ham til begravelsesfest. Hun gikk og gikk til hun støtte på et fryktinngytende og dystert juv og i en gjengrodd skråning kom hun over ulven.

- *Godt vær, mitt gudbarn! Hvilken vind er det som har brakt deg hit?*
- *Vær godhjertet, fadder, slik ditt oppsyn antyder... Vel, vet du ikke at nøden bringer deg dit du minst ønsker? Du ser, jeg vet ikke hvem som har vært hjemme hos meg mens jeg var borte, men han har stelt det skikkelig i stand for meg!*
- *På hvilken måte da, kjære lille fadderbarn?*
- *Han har funnet killingene alene hjemme, han har drept dem og stykket dem opp, så jeg har grått av barmhjertighet for dem! Alt annet enn enkefrue skulle man vært!*
- *Nei, du sier ikke det, fadderbarn!*
- *Om jeg sier det eller ikke... Vel, fra nå av er det ingenting som betyr noe for meg. De små har reist til Herren, og vår plikt er å lete etter sjelene deres. Derfor har jeg stelt i stand til en begravelsesfest, så godt jeg har kunnet, og jeg fant det rett og riktig å invitere også deg, min gudfar, så du kan gi meg litt trøst og støtte...*
- *Med glede, kjære gudbarn, men enda gladere ville jeg vært om du hadde invitert meg til bryllup.*
- *Det tror jeg nok, fadder, men det blir ikke alltid slik vi ønsker, men slik Han der oppe vil.*

Så ga geita seg gråtende av gårde, og ulven etter henne, mens han lot som han gråt.

- *Herre Gud, min fadder, Herre Gud, hulket geita. Det som betyr mest for deg i verden, det mister du...*
- *Så sant, mitt fadderbarn, hvis en mann bare hadde visst hva som skulle skje, så ville han ha kunnet vokte seg for det. Du må ikke ha slik hjertesorg, for vi skal snart samme sted alle sammen.*
- *Slik er det, fadder, ikke snakk om annet. Men de stakkars nøstene, de var så veldig unge!*
- *Sånn er det, fadderbarn; det er åpenbart at også Gud liker best de aller yngste.*
- *Og om det er Gud som har tatt dem, hva så? Men på denne grusomme måten?*
- *Herre Gud, fadderbarn, Herre Gud! Jeg vet ikke hva jeg ville gjort... Kan det kanskje ha vært gamlefar Martin som har vært hjemme hos deg? For jeg husker at jeg møtte ham i bringebærkrattet en gang, og han sa til meg at han, dersom du ville gi ham en av guttene, ville lære ham opp som skinnhandler.*

Mens det ene ordet tok det andre, og samtalen gikk om dette og hint, nådde de fram til geitas hus.

- *Vær så god, fadder, sa hun og satte den lille stolen over gropa. Sett deg her litt og vær med å holde fest for det Gud har gitt oss!*

Så helte hun kålrullettene over i skålen og satte framfor ham.

Vår ulv begynte å spise grådig, og glopp, glopp, glopp, gikk kålrullettene hele ned i svelget hans.

- *Gud ser nok i nåde til de som er gått bort, fadderbarn, for det er jammen meg gode kålrulletter du har laget!*
- *Og mens han festet og feiret - poff! - falt han viljeløs ned i gropa med glødende kull, for voksstolen hadde smeltet og flettverket over gropa var svakt: Like viljeløst som fadderren.*
- *Hei du! Nå får du spytte ut, ulvefar, det du har spist! Er det geita du har menget deg med? Vel, nå har geita ekspedert deg!*
- *Men kjære deg, fadderbarn, fotsålene mine! Jeg ber deg, få meg opp herfra, for hjertet mitt brenner!*
- *Å nei du, fadder; for slik har også hjertet mitt brent, etter de små killingene mine! Gud liker kanskje de minste, men jeg liker også godt de der litt eldre, så lenge de er godt stekt; du vet, når varmen har trengt tvers igjennom dem.*
- *Fadderbarnet mitt, jeg brenner opp, jeg dør, ikke la det skje!*
- *Du brenner, fadder, du dør, for heller ikke levende er du særlig god! Gutten vil nok ikke komme over skrekken, for mye pels vil jeg trenge fra deg, for å røyke den bort. Husker du, ondskapsfulle og skitne villdyr, da du sverget for meg på din egen pels? Og likevel har du spist de små killingene mine!*
- *Hjertet mitt svir, fadderbarn! Vær så snill å få meg opp herfra, og slutt å straffe meg så hardt!*

- *En død for en død, fadder, og et brannså for et brannså... Du var jo ellers god til å slenge rundt deg med ord fra skriften her i stad!*

Deretter tok geita og killingen et høyfang og kastet over ulven i gropa, så flammene skulle roe seg litt. Så, som en finale, kastet de seg over ham og hev steiner og det de ellers fant i hodet hans, til de hadde drept ham helt. Og slik mistet den stakkars geita både de to killingene sine, men også faddereren sin. Hun var og ble et offer.

Da geitene i nabolaget fikk høre hva som hadde skjedd, gledet de seg stort! De samlet seg alle til likvake, og satt rundt omkring alle steder som ikke var dekket av mat og drikke, mens de frydet seg sammen.

Også jeg var til stede, og like etterpå steg jeg raskt opp i salen, og red hit for å fortelle dere denne historien. Jeg steg også opp på et hjul og fortalte dere hele dette eventyret; og jammen har jeg ikke også steget opp på et jordbær og fortalt dere, godtfolk, en tjukk og frodig løgn!

Eventyret om ulven og geitekillingene finnes i et utall versjoner med varierende grad av brutalitet, i mange forskjellige kulturer. Som folkeeventyr flest hadde dette eventyret en helt klar pedagogisk funksjon i tillegg til den rent underholdende; eventyret skulle lære barna at de må være lydige og gjøre som foreldrene sier, ellers vil det gå dem ille.

Om filmen *Mama*

Filmen *Mama* var et gigantisk samarbeidsprosjekt mellom et fransk og et russisk filmselskap, Moskva isballett, Bolsjojteatret, og Sirkus Moskva. Filmen ble spilt inn i tre språkversjoner; en russisk, en rumensk og en engelsk. Den engelske versjonen er den som er best kjent for det norske publikummet, siden NRK har vist den med ujevne mellomrom under tittelen *Med Grimm og Gru*.

Filmen *Mama* ble laget i Sovjetunionen på 70-tallet, og den spesielle politiske situasjonen som preget omgivelsene for produksjonen gjenspeiler seg også i filmen. Dyrene i skogen lever sammen i fredelig harmoni i et slags kollektivsamfunn der alle hjelper alle. I dette idylliske samfunnet er det to karakterer som skaper ubalanse. Den ene er papegøyen, som med sin fargesprakende drakt ankommer landsbyen med et vulgært marked fullt av kommersielle, vestlige fristelser. Den andre er ulven, som ønsker å kidnappe killingene til geita for å kreve løsepenger for dem. Papegøyen drar videre av seg selv, men ulven blir, og må uskadeliggjøres av de tamme dyra. Dette kan de bare få til hvis de klarer å samarbeide.

Filmen har et rikt "persongalleri" bestående av dyr i alle varianter. I tillegg til geiter og ulv og papegøye finnes også bjørn, ekorn, massevis av sau, svaler, harer, esel, gaupe og rotter. Alle dyrene synger og snakker på rim. Sangen "Mum is home" (russisk: "Mama"), som er den

sangen geita ”låser” døra si med (og som ulven etter hvert lærer seg å synge helt perfekt), har blitt en kjenningsmelodi for filmen, men dyra synger også mange andre, mer rocka sanger.

Det er den rumenske regissøren Elisabeta Bostan som har laget filmen *Mama*, og det er også Elisabeta Bostan vi har kjøpt rettighetene til å lage *Rock'n Roll Wolf* av. Det var ingen lett oppgave å finne rettighetshaverne til filmen, men med hjelp fra NRK og Filmakademiet i Bucuresti lyktes vi til slutt i å spore opp Elisabeta Bostan, som faktisk blir 80 år i 2011. Likevel er hun fortsatt aktiv som foreleser på Filmakademiet. Hun er også en populær foredragsholder og filmkjenner, og hun ble nylig utnevnt til æresdoktor på Det Nasjonale Universitetet for film og drama i Bucuresti. Elisabeta Bostan og familien hennes kommer til Trondheim for å se premieren 25. mars 2011.

Fra film til teater

Forut for prøvestart på *Rock'n Roll Wolf* ligger det en helt unik prosess der manuskript og notehefte har blitt utviklet. Forestillingens eneste utgangspunkt var en russisk film fra syttitallet. Rettighetshaverne gav oss tillatelse til å bruke verket, men de kunne ikke supplere oss med skriftlig materiale. Dermed måtte vi være kreative på en måte som egentlig ikke er vanlig når det er snakk om en teaterproduksjon av denne størrelsen; vi måtte skape et helt nytt manus.

Vi ble tidlig enige om at all musikken fra filmen skulle med, ikke bare fordi den er så vakker og stemningsfull, men også på grunn av gjenkjennelsesfaktoren som ligger i den. Orkesterleder Åsmund Flaten måtte derfor sette seg ned med filmen og plukke alle notene for hånd, og bearbeide og sette sammen et helt nytt notehefte. Med manuset forstod vi derimot tidlig at vi måtte bruke en annen metode. Film og teater er to vidt forskjellige medier, og det å ”kopiere” en film på en teaterscene er urettferdig mot teatret. Vi ville heller lage en forestilling som var rik på *teatrets* virkemidler. Vi begynte manusarbeidet med å samle inspirasjon i de folkeeventyrene som filmen var inspirert av, og regissør Tyra Tønnessen, som også hadde ansvaret for manusarbeidet, begynte å forfatte et arbeidsdokument, eller ”manus” der de viktigste hendelsene stod forklart. Etter hvert som Tyra fullførte meningsinnholdet i scene for scene, ble denne teksten så sendt over til ordkunstner Ragnar Olsen, som har gjendiktet alt til rim og rytme. Resultatet av denne prosessen er noe så sjeldent som et gjennomarbeidet og ustyrtelig morsomt rockeoperamanuskript på trøndersk, konsekvent både i form og innhold. Spesielt for denne forestillingen er det også at vi kommer til å bruke nær

sagt alle de tekniske mulighetene som hovedscenen byr på. Scenograf Dagny Drage Kleiva har laget en fantastisk billedrik scenografi der som utnytter perspektivscenens tilbud til det maksimale. Scenografien består av massevis av trekk både fra tak og side, som beskriver ulike steder i skogen til ulike årstider. I tillegg bruker vi dreiescenen. I våre dager er det relativt sjelden man får se en scenografi som så til de grader benytter seg av titteskapssceneestetikken, i alle fall på en så moderne måte som denne scenografien gjør.

Tema og konflikt

Rock'n Roll Wolf handler om dilemmaene knyttet til det å være foreldre, og om kjærligheten og ansvaret som følger med det å ha barn. Geita elsker de tre killingene sine. Men samtidig synes hun det er litt kjedelig å være mamma på heltid. Hun er også lei av det tamme samfunnet rundt henne, et samfunn som riktignok gir henne trygghet fordi alle passer på hverandre, men som også gir henne veldig innskrenket handlingsrom, fordi alle har så klare formeninger om hvordan man burde leve. Ulven befinner seg i den andre enden av skalaen, han er en moderne egoist, en lykkejeger som kun tenker på seg selv, og som ikke forstår ansvaret geita føler for killingene sine.

Hvor latterlig det en høres ut: konflikten mellom ulven og geita, og ikke minst de indre dilemmaene ulven og geita går igjennom, er noe mange foreldre kjenner igjen. Det å være foreldre er tungt arbeid, og det er mange fristelser å stå imot, skal man leve opp til vår tids foreldreideal. Enkelte fraskriver seg hele oppgaven (ulven), mens andre nesten sliter seg helt ut for å møte idealet (geita). *Rock'n Roll Wolf* forteller oss at har man først fått barn, så er man nødt til å passe godt på dem, men man behøver ikke å forsake alt som er gøy av den grunn. Og på motsatt side viser forestillingen at selv den verste egoist har noe godt i seg som venter på å bli forløst.

Mot slutten av forestillingen feirer alle dyra at geita har vist seg å være en god *nok* mor – hun har gått gjennom en tung og vanskelig prosess med mange fristelser, men til slutt består hun prøven og kommer seg tilbake på riktig side. Samtidig innser de andre tamdyra at barna deres egentlig ikke har vondt av at de senker kravene til foreldrene bitte lite grann.

Utdrag fra manus til *Rock'n Roll Wolf*

SCENE 5: FØRSTE MØTE MELLOM ULVEN OG GEITA

GEITA (*tale, over musikalsk intro*)

Så du e den grusomme Ulven?

ULVEN (*sang*)

Si du at æ e grusom?

Det e mer enn æ kan forstå.

Æ som bestandig prøve å vær' grei og vennlig.

Hver gang det skjer no gæli,

da byinn ryktan om mæ å gå,

Ulven e grei å skylde på.

Det e mulig at æ e litt vill,

Men d'e sant at æ e bare snill på bunn.

Trur du at æ e farlig?

Det e mange som tenke sitt.

Æ må få lov å si at æ blir ganske lei mæ.

Hver gang det ropes ulv,

da tenke alle på en banditt,

Ryktet mitt blir æ aldri kvitt.

Det e mulig æ kan virk' litt stygg

D'e fordi æ aldri fikk en trygg nok barndom.

Vet du kordan æ hadd det –

med en far som va kriminell?

Æ va den lille snille, hain va Store-Ulven!

Aldri hadd æ ei mamma

te å syng når det lei mot kveld,

Hjem va det bare dårlig stell.

(*Mellomspill.*)

Det e mulig æ kan virk' litt tøff

Æ betror dæ at det e en bløff – å mamma!

Ser du at æ e Vesle-Ulv,

en engstelig liten pjokk?

GEITA

D'e itj så lett å se det, nei, når sant skal sies.

ULVEN

Du e den vakrast geita
æ har sett i en geiteflokk.

GEITA

Gi dæ, herr Ulv, no e det nok!

ULVEN

E det mulig at du kanskje tør
klø mæ litt i pelsen der det klør?

GEITA

Det tør æ!

ULVEN

No e du jammen modig,
Får æ stryk' dæ litt på ditt kinn?
Du e visst ikke redd mæ, slik som all dem ainner!

GEITA

Det e vel itj så farlig, det,
Å klø på et ulveskinn?
Men – no e det seint, og æ må inn!

GEITA (*tale over søt musikk*)

God natt, herr Ulv.

ULVEN

Aah, kor deilig! Aaah, du kan jamen klø!

Klø litt meir!

GEITA

Okei, men så adjø!

ULVEN

Gå itj fra mæ! Du e sjølve drømmegeita mi,

Ja, æ vet at æ har drømt om dæ i aill mi tid

Når æ ensom strekke hals og ule i månelys

Lengte æ mot arma som kan varm' mæ når æ frys

Når æ streife jorda rundt...

GEITA

Og koffor gjør du det?

ULVEN

Veit itj, æ har gådd og gådd og aldri funne fred.

Æ leita etter nåkka, men æ visst' itj ka det va.

No forstår æ: Det va dæ!

GEITA

No fleipe du vel?

ULVEN

Ja!

Nei, æ mene nei! Æ mene ja! - Det e dæ æ vil ha!

Men du vil itj ha mæ, det skjønne æ, det vil itj nån.

Så æ får streife vid're, æ, og ule imot mån'...

Mens du sitt trygt og fred'lig i det lille huset ditt.

Farvel, og takk for kløinga.

Ulven går ut i skogen, Geita kommer løpende etter ham.

GEITA

Nei, stans, Ulv, vent no litt!

Æ skal betro dæ én ting som ingen andre veit:

Æ syns det kan bli kjedelig å vær' ei temma geit.

Og da æ hørt' dæ tute ute tenkt' æ sånn på det:

Enn om – for en gangs skyld – no' spennende skal skje?

ULVEN

Geita mi, klø mæ mer!

GEITA

Å, klø mæ, du!

Med ulveklør! Å ja!

(Høner i bakgrunnen.)

HØNENE

Å skrekk og gru!

Å-klukk-klukk-klukk! Det e itj te å tru!

GOGA *(i søvne inne fra huset, setter seg opp i vogga)*

Mamma!

(scene slutt)

SCENE 10: ULVEN ORGANISERER TAPERNE

JERVEN

Æ får aldri vær' med.

Alle bare jage mæ.

ESELET

Æ vil vær' i fred,

Men sauane og hønan dem plage mæ!

GAUPA

Æ blir kasta på dør,

For æ har så kvasse klør.

ALLE TRE

Vi får aldri vær' med

Men no e vi alle tre lei av det!

GAUPA

Det e trasig når all' si 'forsvinn!'

JERVEN

Det e trasig å itj pass' inn.

ESELET

Det e trasig å aldri vær' glad,

bare fordi man e litt sta.

Lei av å bli jaga!

Lei av å bli plaga!

(tale på rytme)

GAUPA

Alle syns vi e slem.

JERVEN

Men vi e itj verr' enn dem.

ESELET

Ka kan vi gjør' med det?

GAUPA OG JERVEN

Veit itj.

ULVEN (*kommer inn*)

Hei! Ka det herre e?

Sitt dokker og lar snutan heng' ned?

(pause, skift i musikalsk puls)

Ka d'e for nåkka trist dokker tenke på?

Fortell te 'n onkel Ulv, han veit nok rå'.

GAUPA

Dyran syns itj at vi passe inn.

JERVEN

Dem jage oss.

ESELET

Og plage oss

ALLE TRE

Og ber oss å forsvinn!

JERVEN OG GAUPA

Vi e for vill!

ESELET

Og æ e for sta!

ULVEN

Men det e jo bra! Kjære venna, d'e bra!

(synger)

Gaupa, du e så god!

Smart og smidig, det veit du jo!

Kem har kvassar klør,

dem kan du vise fram om du tør!

Jerv, du e sterk og slu!

E det et problem, syns du?

Du e modig som få,

Det må tamdyran og forstå!

JERVEN OG GAUPA

Lei av å bli jaga!

Lei av å bli plaga!

ESELET

Hi-hå-hi-hå-hi!

(tale)

Æ e og lei av å bli plaga –

(synger)

Hi-hå-hi-hå-hi!

(tale)

Men æ e itj sterk og slu

og smart og smidig –

(synger)

Trasig å aldri vær gla

bare fordi at æ e sta –

Æ får aldri vær' med
Og no e æ lei av det!
(*tale*)
æ e itjno som e bra...

ULVEN (*tale*)
Å jo da, du e sta!
(*synger*)
Esel, dæ vil æ ha
Med i den nye gjengen min.
Ingen mobbe dæ da,
dumme høna og sau og svin!
Jerv og Gaupe, vær med!
Vi e villdyr, vi kan slåss!
Dem skal aldri få fred,
All' dem tamme skal skjelv for oss!
Aldri mer bli jaga!
Aldri mer bli plaga!

ALLE
Aldri mer bli jaga!
Aldri mer bli plaga!

ULVEN (*tale*)
D'e bra, d'e bra!
Dokker veit ho geita med tre bortskjemte små killinga?

GAUPA
Hu med dumpedissa?
Der dem heiv oss ut og sa vi va nån villinga?

ULVEN (*som ikke kjenner til den episoden*)
Just det, nettopp, ja, der va det!

ESELET

Men det va itj hu som sa det!

ULVEN

Men hu ment' det! Vær du trygg,

Hu si det meste bak din rygg,

Hu si at du e dum og stygg!

Hu treng en lærepenge, ka?

Vi fange ongan hennes!

DE ANDRE

Ja!

ESELET

Ka skal vi gjør med ongan da?

ULVEN

Tenk itj på det; gjør som æ sa!

ESELET

Æ lurt no bare –

ULVEN

E du sta?

I gjengen min der lystre aill,

Og no står killingan for fall!

Vi fange dem – e det ålreit?

ESLET

Ja, ja.

ULVEN

Vi hevne oss på hu fru Geit?

DE ANDRE

Ja, ja!

(sang)

ULVEN

Ingen får steng dokker ute!

DE ANDRE

Vi e med når ulven tute!

ULVEN

Vi slår alle med skrekk!

DE ANDRE

Killingan dem skal i en sekk!

ALLE

Vi e Ulven sin gjeng

Og vi røve alt vi treng!

Vi e farlig og vill!

Det e dumt å vær' for snill!

Aldri mer bli jaga!

Aldri mer bli plaga!

(scene slutt)

Forslag til spørsmål som kan innlede diskusjon:

- På hvilke måter kan man se at *Rock'n Roll Wolf* er inspirert av gamle folkeeventyr?
- Hvordan skiller teaterforestillingen *Rock'n Roll Wolf* seg fra filmen, og hvilke konsekvenser får forskjellene for historien?
- Er geita en god eller dårlig mor? På hvilken måte?
- Kan ulven noensinne bli en ansvarlig stefar for geitas barn? Hvorfor/ hvorfor ikke?